

[Tesdaarf.]

Ord bort fra Statstilskuddet til Forbrugerpriserne, ogsaa fordi det simpelt hen bliver utaaleligt med Presset for at finde Pengene til dette Statstilskud. Det bliver efterhaanden lige utaaleligt, enten man finder paa nye direkte eller indirekte Skatter. Jeg tror, man vil indrømme mig, at disse Forhandlinger, der blev ført sammen med Forhandlingerne om Skatterne, viste, at man i Dag ikke kan faa noget virkeligt ind ad Skattevejen, uden at hele Befolkningen kommer til at bidrage.

Vi har altsaa været og er betænkelige ved Princippet Verdensmarkedets Pris paa Hjemmemarkedet. Jeg vil gerne sige, at et af de Argumenter, som er blevet fremhævet til Fordel for Ideen om at faa Verdensmarkedets Pris paa Hjemmemarkedet, kan jeg ikke anerkende. Det gaar ud paa, at det skulde styrke os under Forhandlingerne med Udlandet at have Verdensmarkedets Pris paa Hjemmemarkedet. Jeg kan godt forstaa, at det kan bruges under disse Forhandlinger, men jeg tror ikke, det spiller nogen større Rolle for Afgørelserne, for jeg tror, at stort set faar vi den Pris, som Kunden er nødt til at give for Varen, naar den ikke kan faas billigere eller bedre et andet Sted. Det vil jeg gerne fremhæve, fordi jeg tror, at det i Forhandlingerne med Udlandet om vore Landbrugsvarer er Forretningsfolk, vi har at gøre med. Det er en Kendsgerning, vi nok skal faa at føle, naar Priserne falder. Derfor haaber jeg meget, at det maa være muligt for Landbruget at afse og bruge de forbedrede Indtægter, som indvindes ved disse Lovforslag, til Modernisering af Driftsapparatet. Jeg haaber, at Lovgivningsmagten og Valutamyndighederne vil bidrage til, at dette kan ske. Kan disse Lovforslag, hvis de bliver vedtaget, medvirke til at styrke Konkurrenceevnen hos Landbruget fremover, er meget opnaaet.

Jeg vil sige en Ting til om Spørgsmaalet om Verdensmarkedets Pris paa Hjemmemarkedet. Jeg forstaa det saadan, selv om det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen trak lidt i Land med Hensyn til Landbrugets Mening om denne Sag, at Landbrugets Organisationer som Helhed er gaaet ind for dette Princip. Det vil jeg gerne i Dag benytte Lejligheden til, ogsaa som Landmand, at erklære mig uenig i. Jeg tror, at som vore Handelsforhold ligger og vore Afsætningsmuligheder kan komme til at ligge, vil dette ikke under alle Omstændigheder være den rigtige Prisansættelse. Naar jeg benytter denne Lejlighed og netop benytter den som Landmand, er det, fordi jeg tror, der vil komme den

Dag — den kan maaske komme ret snart —, hvor det var meget rart at erindre, at ikke alle Landmænd gik ind for dette Princip. Jeg tror, det havde gavnet, om man fra Landbrugets Side havde taget mindre haandfast paa Princippet, og jeg tror, at det navnlig havde gavnet, hvis det derefter havde været muligt fra anden Side at tage mindre haandfast paa det, om jeg saa maa sige, hellige Pristal. Jeg tror, det havde kunnet betale sig, om Landmanden paa lang Sigt havde tænkt paa mindre Priser paa Hjemmemarkedet, hvis han saa til Gengæld havde vænnet Forbrugerne til at betale det for Varen, som det koster at producere den. Men saa langt kunde man altsaa ikke naa ved denne Lejlighed. Det er vi ogsaa klar over i mit Parti. Jeg tror, at det, som nu foreligger for os her, er det længste, man kunde naa, hvis Enigheden skulde bevares, og ud fra det Synspunkt, at Enighed i vor nuværende Situation er mere værd end Strid, og ogsaa ud fra det Synspunkt, at dette Lovforslag med de foreslaaede Ændringer er noget at arbejde videre paa, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal og tiltraadt af Ministeren. Men jeg vil ogsaa anbefale at stemme imod Mindretallets Underændringsforslag.

Jørgen Jørgensen: Jeg ser med stor Tilfredshed paa, at Udvalget er blevet enigt — i saa høj Grad som et Udvalg vel kan regnes med at blive enigt i denne Sag, det vil sige de 4 Partier af de 5, der var repræsenteret i Udvalget — om det Forslag, som nu kommer til at foreligge til endelig Afgørelse for Rigsdagen. Det er af Betydning, at Rigsdagen paa et Omraade af denne Art staar sammen, og det, man er samledes om, anser jeg for at være sagligt særdeles velbegrundet.

Ved Lovforslagets første Behandling gjorde jeg mig til Talsmand for, at Landbruget skulde have en Pris paa Hjemmemarkedet for Smørret og for sine øvrige Landbrugsprodukter, der svarede til Eksportprisen. Jeg fremhævede udtrykkeligt ved den Lejlighed, som jeg gjorde det, da Spørgsmaalet var til Drøftelse for et halvt Aar siden, at jeg ikke dermed vilde godkende det Princip, at der til enhver Tid skal sikres Landbruget Eksportprisen for de Varer, Landbruget leverer til Hjemmemarkedet. Men naar jeg anbefaler, at man fastholder det Grundlag, som har været gældende siden sidste Oktober, at Landbruget faar Eksportprisen paa Hjemmemarkedet, er det, fordi jeg mener, at det i den givne Situation er en